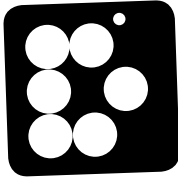

Dráma 2016

Edícia Slovenská dráma

Dráma 2016

Peter Scherhauser INVÁZIA

Dušan Vicen SQUAT

Samuel Chovanec HUMANS OF LATE CAPITALISM

Jozef Jenčo CÍCHO, BO SKAJPUJEM S DZIVKU!

Edícia Slovenská dráma

Dráma 2016

Peter Scherhauser: INVÁZIA

Dušan Vicen: SQUAT

Samuel Chovanec: HUMANS OF LATE CAPITALISM

Jozef Jenčo: CICHŔO, BO SKAJPUJEM S DZIVKU!

Všetky práva vyhradené. Nijaká časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat', uchovávat' v rešeršových systémoch alebo prenášat' akýmkoľvek spôsobom vrátane elektronického, fotografického či iného záznamu bez súhlasu autorov a vydavateľa.

© Divadelný ústav, Bratislava 2017

Edícia Slovenská dráma

Divadelný ústav je štátnou príspevkovou organizáciou zriadenou Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky

DIVADELNÝ ÚSTAV
BRATISLAVA
THE THEATRE INSTITUTE

ISBN 978-80-8190-022-8 PDF

ISBN 978-80-8190-023-5 epub

ISBN 978-80-8190-024-2 mobi

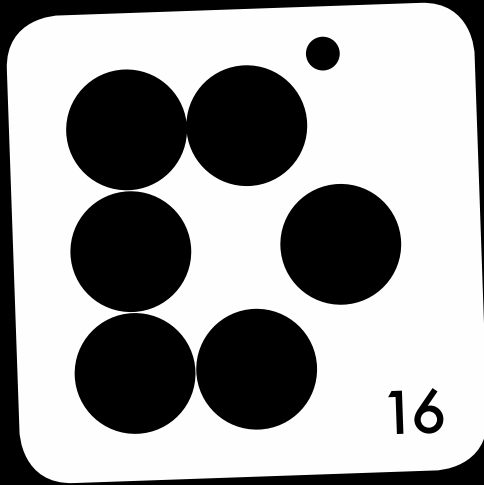
Dráma 2016 vychádza ako knižná podoba rovnomennej súťaže pôvodných dramatických textov v slovenskom a českom jazyku, ktorú organizuje Divadelný ústav.

V roku 2016 porota pracovala v zložení Patrik Lančarič (režisér, predseda poroty), Viliam Klimáček (dramatik), Vladislava Fekete (riaditeľka Divadelného ústavu, dramaturgička), Andrea Domeová (dramaturgička Divadla ASTORKA Korzo '90) a Miriam Kičiňová (lektorka dramaturgie Činohry SND, dramaturgička).

Prvú cenu získal Peter Scherhauser za text *Invázia*; Dušan Vicen s textom *Squat* dostal druhú cenu; za hru *HUMANS OF LATE CAPITALISM* udelila porota Samuelovi Chovanecovi tretiu cenu. Finalistom súťaže je aj Jozef Jenčo s textom *Cicho, bo skajpujem s dzivku!*

Peter Scherhauser
Dušan Vicen
Samuel Chovanec
Jozef Jenčo

INVÁZIA
SQUAT
HUMANS OF LATE CAPITALISM
CICHO, BO SKAJPUJEM S DZIVKU!

PETER SCHERHAUFER (1979)

Vyštudoval Ekonomickú univerzitu v Bratislave. Pracuje v oblasti mediálneho poradenstva a osobnostného rastu, píše divadelné články a recenzie. Je autorom viacerých divadelných a rozhlasových hier, scenárov pre televízne seriály a sitkomy. Jeho román *Filipky* získal druhé miesto v súťaži Román 2006 vydavateľstva L. C. A. Je viacnásobným finalistom súťaže Dráma. S hrou *Umy si ruky, ideme jesť* dosiahol tretie miesto v súťaži Dráma 2005 a hra *Hovorkyne, alebo tajomstvo septagramu* mu vyniesla opäť tretie miesto v súťaži Dráma 2006. Nasledovali *Deduško pornograf* (2008), *Len dotyk* (2011) a *Na streche* (2012), za ktorú získal prvé miesto v súťaži Cena Konstantina Trepleva 2013 organizovanej Divadlom Husa na provázku v Brne. V roku 2013 napísal dramatický text *Premiérka* (2013). Jeho hra *Shiny Happy Eurokidz!* je zaradená do zborníka *Ódy či frašky – Európska únia očami drámy* (2015). Na súťaži Dráma 2014 bol s textom *Rukojemníci* držiteľom jednej z dvoch tretích miest, o rok neskôr dostal prvú cenu za text *Osamelosť bežca piesočných dún*.

Peter Scherhauser

INVÁZIA

DANIEL, 31

MONIKA, 30

GEORGE, 66

BORIS, 49

VIERKA, 45

MÁŠA, 70

OĽGA, 70

VÝSTUP I.

Kuchyňa. Monika sedí za stolom. Na stole je torta. V strede torty je zapichnutý nôž. Daniel stojí v slípoch za Monikou. Zo stropu visí vešiak s pánskym oblekom. Naľavo sú dvere do detskej izby, napravo vchodové dvere.

DANIEL Zobuďme ho.

MONIKA Nechajme ho ešte spať.

DANIEL Je pol piatej.

MONIKA Nespal celú noc.

DANIEL Prespal už celé popoludnie.

MONIKA Deti potrebujú spánok.

DANIEL Deti potrebujú režim.

MONIKA Večer nemohol zaspať. Mal strach!

DANIEL Všetci máme niekedy strach!

MONIKA Bál sa démonov noci. Predstavoval si ich ako vychudnutých starcov v čiernych plášťoch s krivými nosmi a štrbavým úsmevom. Oni sa mu smiali a on si myslel, že ho chcú uniesť do krajiny, kde už neuvidí ani slnko, ani dúhu.

DANIEL Démoni, ktorí prichádzajú cez deň, sú oveľa nebezpečnejší ako démoni noci. Pretože ako démoni nevyzerajú. Vyzerajú tak, ako ja alebo ako ty. A preto si ich najprv ani nevšimneme. Ale potom, potom už neuvidíme vôbec nič.

MONIKA Trvalo mi dlho, kým som ho uspala. Chvíľu som pri ňom ešte ostala sedieť a sledovala som jeho dych. Chcela som si byť istá, že sa mu nič zlé nesníva, že ho neprepadli démoni, aby mu ukradli spánok.

DANIEL Myslím si, že by sme obaja mali ... Že by sme všetci traja opäť mali navštíviť psychológa ... Ale iného! Ten posledný nám nijako nepomohol. Iba nám pomotal hlavy. Urobil z nás pokusné králiky pre svoj experiment!

MONIKA Ja ti poviem, čo by sme mali! Mali by sme urobiť Kristiánovi bračeka. Alebo sestričku.

(*Mlčanie.*)

DANIEL Monika! Zobuďme ho!

MONIKA Tichšie! Zobuďíš ho!

DANIEL Hovorím ti, zobuďme ho!

MONIKA Nechajme ho ešte chvíľu snívať!

DANIEL Ten chlapec si s nami robí čo chce. A my sa mu vo všetkom prispôsobujeme. Toto nie je výchova! Toto je anarchia! Stačilo!

MONIKA Je to náš syn!

DANIEL Kristián nepozná žiadne hranice!

MONIKA S deťmi žiadne hranice neexistujú ...

DANIEL Všetko má svoje hranice! Život aj smrť!

MONIKA Daniel! My za neho nesieme zodpovednosť! To my sme zodpovední za to, akého človeka z neho vychováme! A ja chcem, aby bol náš syn šťastný!

DANIEL A čo my? Aj my máme predsa právo na šťastie!

MONIKA Ale on má dnes narodeniny!

DANIEL Tak ho zobuďme!

MONIKA Keď ho zobuďíme, tak sa skončí aj náš sen!

DANIEL Áno, aj náš sen sa musí raz skončiť. To je prirodzené!

MONIKA Ale ja to ešte nechcem!

DANIEL Ale ja áno!
(*Daniel si zvesí z vešiaka nohavice a začne si ich obliekať.*)

MONIKA Ty niekam ideš, Daniel?

DANIEL Idem preč.

MONIKA Kam ideš?

DANIEL Idem na *Traviatu* ... Dnes spieva Anna Netrebko!

MONIKA Tá ešte spieva?

DANIEL Áno, ona ešte spieva!

MONIKA Určite bola drahá. Ale prečo nespieva *Traviatu* nejaká naša sopranistka?

DANIEL Raz za čas ju môže spievať aj zahraničná sopranistka ...

MONIKA Raz za čas by si ma mohol pomilovať.
 DANIEL Raz za čas možno áno.
 MONIKA Slúbil si mi, že sa spolu budeme milovať dnes večer.
 DANIEL Nič také som ti neslúbil!
 MONIKA Ale áno. Slúbil si mi, že dnes večer splodíme druhé dieťa.
 DANIEL To je výplod tvojej chorej mysle!
 MONIKA Ja nie som chorá!
 DANIEL Mám lístok do prvého radu na mezanín. Vidím odtiaľ celé javisko. Vnímam jeho hĺbku! Všetko pod kontrolou. Posúvam si figúrky podľa vlastnej vôle... Keby sme si dávali pozor, mohol som doštudovať! A dnes by zo mňa bol operný režisér! Svoj sen som obetoval rodine! Nášmu synovi a tebe! A pozri sa, kde sme dnes! Mala si radšej ísť na potrat!
(Daniel si zvesí košelu a sako a oblečie si ich.)
 MONIKA Chcem ísť do divadla s tebou!
 DANIEL Kto ostane doma s Kristiánom?
 MONIKA Oblečiem si tie žlté saténové šaty, čo majú rázporok až ku stehnám. A na prsia si pripnem brošňu. Dve útle čerešne hompálajúce sa na gumených stonkách... Šaty, ktoré som mala ako Irina v *Troch sestrách*. Aj ja som mala svoje sny, Daniel! Chcela som sa stať herečkou. Nechcela som byť matkou.

(Mlčanie.)

MONIKA Obaja sme sa nakoniec rozhodli správne...
 DANIEL Pýtam sa ťa, kto ostane doma s Kristiánom?
 MONIKA Nikto! Nikto s ním neostane!
 DANIEL Chceš ho nechať doma samého?
 MONIKA Už má päť rokov!
 DANIEL Čo keď sa zobudí a dostane strach?
 MONIKA Dám mu sedatíva! Aj dnes v noci po nich krásne zaspal...
(Monika otvorí zásuvku na stole a začne sa v nej prehrabávať.)
 DANIEL Nemôžeš ísť so mnou do divadla. Máme len jeden lístok.
 MONIKA Druhý si kúpime.
 DANIEL Je vypredané!
 MONIKA Možno sa niečo uvoľní...
 DANIEL Ja s tebou nechcem ísť do divadla!
 MONIKA Čo som ti urobila?

DANIEL Chcem byť konečne chvíľu sám! Si všade, kam sa pohnem! Už mám z teba vyrážky!

MONIKA Povedz mi skutočný dôvod!

DANIEL Chceš vedieť skutočný dôvod? Nechodím s tebou do divadla preto, lebo sa za teba hanbím! Jediné, o čom sa vieš s ľuďmi rozprávať, je tvoj syn! Nič iné ťa nezaujíma! Každého tým otravuješ! Nikto ťa už nepočúva! Ani naši bývalí spolužiaci! Niekedy mám pocit, že to robíš naschvál! Aby si ma mala len pre seba!

(*Mlčanie.*)

DANIEL Odstrihla si ma od priateľov a od rodiny! Odstrihla si ma od všetkého, čo som miloval. Urobila si zo mňa chodiacu mŕtvolu!

MONIKA Ja som priniesla do našej rodiny život!

DANIEL Ty o rodinnom živote nič nevieš!

MONIKA Prežili sme iba vďaka mne!

(*Monika prestane hľadať sedatíva.*)

Neznášam operu! Tolko smútku a vysokých tónov na jednom mieste! Človeku je z toho depresívneho pišťania na vracanie!

DANIEL Buď ho zobudíš teraz, alebo odídem!

MONIKA Ak odídeš, svojho syna už nikdy neuvidíš!

(*Monika vytiahne z torty nôž a postaví sa pred dvere do detskej izby.*)

Zabijem ho!

DANIEL Nemôžeš ho zabiť!

MONIKA A potom zabijem aj seba!

DANIEL Tak to urob!

(*Mlčanie.*)

DANIEL Počuješ? Urob to!

MONIKA Nerozkazuj mi! Ja viem, čo mám robiť!

DANIEL Si zbabelá!

MONIKA Ja mám čas!

DANIEL Idem ho zobudiť!

(*Daniel chce vojsť do detskej izby, ale Monika si priloží nôž ku krku.*)

Pusti ma dnu!

MONIKA To je jeho izba! Tam nemôžeš ísť!
DANIEL Toto je náš byt! Náš spoločný byt!
MONIKA Sľúb mi, že ma nikdy neopustíš!
DANIEL Monika! Idem len do opery!
MONIKA Ja ti neverím!
DANIEL Chcem už konečne žiť normálny život!
MONIKA Aj ja!
DANIEL Toto nie je normálny život!
MONIKA Zobral si mi všetko, na čom mi záležalo. Ty nemáš právo na nič! Máš už len dlh! A ten dlh mi musíš splatiť!
DANIEL Môj dlh je odpísaný! Anulovaný!
MONIKA Buď budeme žiť takto, alebo nebudeme žiť vôbec!

(Daniel vytrhne Monike nôž z ruky a hodí ho na zem. Nechtiac sa ním poreže.)

DANIEL Je koniec!
MONIKA Koniec čoho?!
DANIEL Môjho trápenia sa!
MONIKA Svojej viny sa nikdy nezbavíš! Nikdy!
DANIEL Odchádzam od teba!
MONIKA Tak si chod'!

(Danielovi krváca ruka. Mlčanie.)

DANIEL Takto predsa nemôžem odísť...

(Daniel si sadne za stôl. Monika si sadne vedľa neho, vyberie zo stola obvaz a začne mu obväzovať ruku.)

RÁDIO ... vojská Jednotného revolučného bloku sa zastavili približne jeden kilometer od štátnej hranice. Ide o viac ako desatisíc vojakov a tristo tankov. V bezletovej zóne zamerali vojenské radary aj pätnásť stíhacích lietadiel...

Preladovanie staníc.

Sempre libera degg'io folleggiare di gioia in gioia, vo'che scorra il viver mio pei sentieri del piacer. Nasca il giorno, o il giorno muoia, sempre lieta ne' ritrovi, a diletti sempre nuovi dee volare il mio pensier... (La Traviata)

VÝSTUP II.

Malý dom v pohraničí. Máša a Olga sedia v kuchyni z stolom. V rohu je skriňa. Na zemi sú poukladané obrovské škatule s oblečením. Máša a Olga triedia oblečenie do menších balíkov, ktoré pripravujú na expedíciu.

OLGA Staré dobré časy... Ach, kde sú tie staré dobré časy...

MÁŠA V psej riti sú! Presne tam, kam aj patria!

OLGA Časy, keď sme ešte všetky tri žili spolu. Časy, keď sme nemuseli myslieť na to, čo budeme jesť, pretože sme mali všetko, čo bolo treba. Časy, keď sme sa nemuseli trápiť problémami druhých, keď sme žili v našom krásnom sne, odstrihnuté od všetkej bolesti sveta. Keď sme nemuseli samy o ničom rozhodovať, lebo všetko bolo vopred rozhodnuté za nás.

MÁŠA Olga! Sklapni už konečne! Kto ťa má večne počúvať?!

OLGA Ja som si svoj život takto nepredstavovala. Ja som si takúto budúcnosť nikdy neželala!

MÁŠA To, čo žijeme, je prítomnosť! Budúcnosť ešte len bude! A tvoje želania nikoho nezaujímajú!

OLGA Je to svinstvo. Jedno veľké svinstvo. A keby ho nebolo, tak tu nesedím a nebabrem sa so škatulami plnými imperialistického haraburdia...

MÁŠA Keby nebolo toho svinstva, tak by si nemala ani prácu, ani dôchodok. Takto máš obe. Síce obe mizerne zaplatené, ale máš aspoň niečo. Tak buď ticho!

OLGA Kto to kedy videl, aby ľudia nakupovali na internete! Slušní ľudia nakupujú v kamenných obchodoch, nie na internete! Na internete si tie handry nemôžeš vyskúšať! A keď ti dorazí škatuľa s tovarom, tak ju otvoriš, a čo v nej nájdeš? Zdochnutú myš v nej nájdeš!

MÁŠA Čo táraš? Ty proste nechceš držať krok s dobou. Vývoj ide dopredu, iba ty sa stále vraciaš dozadu! Čo sa ti nepáči na internete? Na internete si dnes kúpiš všetko, o čom sa ti v tejto smradľavej diere ani nesnívalo.

- OĽGA Ak sa mi o niečom nesnivalo, tak to nepotrebujem!
- MÁŠA Cez internet môžeš komunikovať s celým svetom!
- OĽGA Zaplavia nás tu somarinami, ktoré oni nechcú a nepotrebujú. Stali sme sa ich smetným košom! Zasyjú nás tu haraburdami, až sa nebudeme môcť ani poriadne nadýchnuť! Majú nás tu za spodinu... Ty to nevidíš, Máša?!

(Máša vytiahne zo škatule pánske sako.)

- MÁŠA Náhodou, toto sako vyzerá celkom dobre. Pozri sa, moderný strih, gombíky sú všetky, držia pohromade, ani diery po moliach nevidno...
- OĽGA Zlikvidovali sme si poľnohospodárstvo, zlikvidovali sme si priemysel, a to, čo nám ostalo, sme rozpredali tým chamtivým sviniam. A odkedy nám sem natiahli ten internet, všetky obchody v dedine pozatvárali a ľudia kvôli tomu prišli o prácu!
- MÁŠA A my dve sme vďaka tomu prácu dostali, Oľga!
- OĽGA Ale dokedy, Máša?! Dokedy? Čo príde potom? Raz zatvoria aj tie sprosté internetové obchody. Ako si potom budeme privyrábať? Z čoho budeme žiť? Z penzií? Kto sa o nás postará?
- MÁŠA Internetové obchody nezatvoria. Internet je naša budúcnosť.
- OĽGA Vzdelanie je naša budúcnosť! A vzdelaný národ potrebuje učiteľov! Najmä učiteľov!
- MÁŠA Ľudia budú vždy čosi nakupovať. Aj keď nebudú mať peniaze, tak budú stále niečo nakupovať. Budú si brať úvery, len aby nakupovali. Pretože to je ich podstata. Mať! Mať veľa!
- OĽGA A keď nebudú mať z čoho splácať úvery? Čo bude potom? Aj potom budú nakupovať?
- MÁŠA Potom začnú kradnúť...
- OĽGA A od koho?
- MÁŠA Sami medzi sebou!

(Mlčanie.)

- OĽGA Tento národ nie je vzdelaný! Pretože tento národ si učiteľov neváži! Tento národ posielal takých ako ja do predčasného dôchodku! Keby aspoň ten dôchodok za niečo stál! Je to almužna!
- MÁŠA Ty by si chcela zase učiť? Ty? To by si neprežila! Decká by ťa zožrali! Každý deň by si odchádzala zo školy s plačom. Čo by si s tými deckami robila?

OĽGA Vychovala by som z nich vlastencov!
(*Olga vstane od stola, podíde do rohu izby, skloní sa k zemi a čosi z nej zodvihne.*)
MÁŠA Čo to tam máš?

(*Olga sa vráti k stolu, v ruke drží mŕtvu myš.*)

MÁŠA Fuj! Daj to preč!

(*Olga šmarí myš do balíčka so sakom a zatvorí ho.*)

MÁŠA Ty si sa zbláznila? Chceš, aby sme prišli o prácu?
OĽGA V továrňach, kde tieto handry vyrábajú, žijú stovky myši! Tak sa sem jedna prikmotrila ... A okrem tých myši v nich dennodenne drú aj stovky sirôt!
MÁŠA Zase si pozerala nejakú dokumentárnu propagandu?
OĽGA Jedného dňa nám sem pošlú rozkladajúci sa detský trup!
MÁŠA Olga! Ja ťa raz naozaj zabijem a pošlem v tej škatuli niekam na Sibír!
OĽGA Prečo na Sibír?
MÁŠA Aby si sa nerozložila!

(*Olga napíše na balíček adresu príjemcu a obviaže ho špagátom.*)

OĽGA Prešli už roky a Irina sa nám za ten čas ani raz neozvala ...
MÁŠA Chvála pánu Bohu!
OĽGA Lebo tam, kam odišla, tam je šťastná!
MÁŠA A práve preto by sme ju tam mali nechať!
OĽGA Ale ja chcem, aby sa Irina vrátila domov!
MÁŠA Olga, prestaň! Nehovor už o nej!
OĽGA Budem o nej hovoriť!
MÁŠA Spomeň si, ako veľmi sme sa všetci trápili, kým tu bola! A ako dlho jej trvalo, kým odišla!
OĽGA Ja chcem byť znovu s ňou!
MÁŠA Vydržala si bez nej tridsať rokov! Desať rokov ešte vydržíš!
OĽGA Ty mi dávaš už len desať rokov života?
MÁŠA A koľko by si ešte chcela žiť! Ved' sa na seba pozri! Si stará baba!

RÁDIO: ... počet vojakov Jednotného revolučného bloku na našich hraniciach sa medzi časom zvýšil na pätnásťtisíc. Starostovia viacerých pohraničných obcí začali s evakuáciou. Podľa bezpečnostných expertov je začiatok pozemnej invázie len otázkou času ...

(Olga vstane od stola a podíde k oknu.)

OĽGA Na tento okamžik som čakala celý svoj život! Celých sedemdesiat rokov!

MÁŠA Je koniec! Koniec všetkým našim snom o pokojnej starobe ...

OĽGA Ja som vedela, že raz príde! Vedela som, že raz musí prísť! Pretože všetko dobré sa vracia!

MÁŠA Povraždia nás ako psov. Ako prašivých psov. Neostane po nás nič. Iba smradľavé hovno!

OĽGA Prví budú poslední a poslední budú prví. Taký je biblický zákon.

MÁŠA Pretože minulosť sa opakuje.

(Mlčanie.)

OĽGA Otec národa konečne prišiel. Trvalo mu to poriadne dlho. Ja som sa za ten čas scvrkla a celá som zvráskavela. Ale to nevadí. Keby prišiel skôr, nebola by som ešte pripravená ...

MÁŠA Pripravená umrieť?

OĽGA Pripravená byť konečne šťastná!

MÁŠA Ty už nikdy nebudeš šťastná!

OĽGA Hovorí z teba závišť!

MÁŠA Ja ti nemám čo závidieť!

OĽGA Závidíš mi, že si po mňa prišiel Otec národa! Pretože tebe ten tvoj zmrď emigroval za oceán hneď potom, ako ti strčil vtáka medzi nohy, a už sa neukázal. Ani ti len pohľadnicu nenapísal!

MÁŠA No a čo! Mne jeho pohľadnice nechýbajú! Ja som si žila svoj život! A chlap som mala aspoň tristo!

OĽGA Kurva si bola!

MÁŠA Čo tristo?! Tristosedem!

OĽGA Radšej jeden poriadny chlap ako tristosedem impotentov!

MÁŠA Neboli impotentní! S niektorými som mala orgazmus aj trikrát za noc! Mám ti vysvetliť, čo je to orgazmus?

OĽGA Však to! Za noc! Za svetla by sa na teba nikto ani nepozrel, nieto ťa ešte pretiahnuť!

MÁŠA Venček vo výslužbe je vždy lepší ako venček spráchnivený a zarastený rašelinou!

(Olga sa prudko otočí k Máši, vyhrnie si sukňu aj spodničku a ukáže Máši svoj venček.)

OĽGA Ukáž mi, kde tu vidíš prach a rašelinu!

(Máša sa nakloní, aby lepšie videla Olge pod sukňu.)

MÁŠA Už tam máš aj plesne!

(Olga si teatrálne spustí sukňu.)

OĽGA Je ako nová!

MÁŠA Nová už nikdy nebude, má sedemdesiat rokov!

OĽGA Šetrila som si ju pre Otca národa!

MÁŠA Mala si si ju oholiť! Keby chcel Vodca svorky dobývať prales, išiel by na iný kontinent! A nie sem, k nám – do civilizácie!

OĽGA Otec národa má so mnou veľké plány!

MÁŠA Áno? A aké?

OĽGA Porodím mu dieťa!

MÁŠA Z tvojho tela už žiadne živé dieťa nevyjde... Zato cez prsty Vodcu svorky ešte veľa krvi pretečie!

VÝSTUP III.

Letisko. VIP salón. Bar s alkoholom. Boris sa opiera o bar, v ruke drží fľašu whisky. George stojí s poloprázdnu fľašou whisky na boku. Pomaly sa presúva k baru.

BORIS Volám sa Boris a neznášam preplnené letiskové haly. Všade sa na mňa tlačia desiatky spotených turistov. Preto radšej lietam v zime. Vtedy je na letiskách menej ľudí. Ani tak veľmi nesmrdia. Keby som nemusel cestovať, tak by som necestoval. Vďaka Bohu za tieto exkluzívne VIP salóniky...

GEORGE Ja som George a najradšej spím v lietadle. S hlavou v oblakoch. Pripomína mi to detstvo. V mojich detských snoch som cestoval často a ďaleko... V noci som zaspal nad Parížom a ráno som sa zobudil v Riu de Janeiro.

Alebo v Tokiu. Jediný rozdiel je teraz v tom, že to už nie sú sny. Teraz je to realita.

BORIS Lietam pracovne. Kvôli peniazom. Kvôli tomu pocitu! Chápete ma? Vďaka peniazom sa cítim bezpečne. Viem, že keď budem čokoľvek potrebovať... Aby som bol presnejší, robím to pre svoju dcéru. Chcem, aby sa mala v živote dobre. Aby sa mohla venovať tomu, čo má rada, na čo má talent. Lebo ľudia, ktorí musia riešiť peniaze, tak tí so svojím talentom skončili. Vy máte deti?

GEORGE Ja by som nebol dobrým otcom. Svojim deťom by som nevedel dať domov. Ja celý život cestujem. Už od vysokej školy som vedel, že si rodinu nezaložím. Prečo by som vlastným deťom kazil život?

BORIS Začínal som s kurvami. Bol o ne obrovský záujem. Tak som si otvoril bordel. Zákazníci moje kurvy milovali. Zabudli pri nich na starosti. Každý mesiac u mňa minuli polovicu výplaty. A potom s rodinami jedli mastné zemiaky. Alebo šupky. Normálni ľudia ako ja alebo vy! Chápete to?

GEORGE Možno. Záleží na tom, koľko zarábate. Ja som mal sex niekoľkokrát do týždňa. Niekedy za peniaze a inokedy zadarmo. Rád som navštevoval nočné kluby v Buenos Aires, ale aj v Bangkoku. Niektoré dievčatá tam mali prsia aj penis. Alebo to boli chlapi? Ani neviem...

BORIS Veď je to jedno, George! Nie? Nieкого o peniaze oškľbe kurva, iného manželka s deťmi.

(George dopije whisky, fľašu hodí na zem a koketne sa natisne na Borisa. Boris sa od neho odťahne. Georgeovi sa uvoľní miesto na bare, zoberie si druhú fľašu a ostane pri ňom stáť.)

GEORGE Čo sa stalo s vaším bordelom?

BORIS Musel som ho zatvoriť...

GEORGE Hygiena?

BORIS Nič vážne...

GEORGE Ja už tridsať rokov cestujem po svete. Urovnávam vojnové konflikty, etnické spory, protivládne puče, revolúcie... Štrnásťkrát sa mi vyhrážali smrťou... Sedemkrát som sa stal obeťou únosu... Prežil som dva pokusy o atentát... Od minulého týždňa som na dôchodku. Chcem si konečne užiť more. V minulosti som chodil k moru iba pracovne. Loviť mŕtvolu z Perzského zálivu a podobne... Rozmýšľam, čo budem na tej Floride robiť.

BORIS Môžete tam loviť mŕtvolu turistov...

GEORGE Asi presedím celý deň na bare a budem civieť na vypasených starých dedkov, ako utrácajú svoje milióny na silikónové štetky a svalnatých zajačikov. A možno si nejakú štetku alebo zajačika narazím aj ja!

(Boris dopije whisky, fľašu odhodí na zem. Natisne sa na Georgea stojaceho pri bare, pretože si chce zobrať ďalšiu fľašu. George je polichotený, hrá sa s Borisovou kravatou.)

GEORGE Mne by úplne stačila jedna normálna, solídna, sympatická žena. Alebo chlap?

BORIS George, aké choroby okrem reumy ešte máte?

GEORGE Nejaká v mojom veku, teda okolo šesťdesiatky, možno trochu mladšia. Obyčajná žena, ktorá vie variť a pri ktorej by som mohol zostarnúť a zomrieť.

BORIS Čo to znamená „trochu mladšia“?

GEORGE Čokoľvek od tridsiatky vyššie...

(George si oprie hlavu o Borisa. Boris sa načahuje za fľaškou.)

BORIS Človek by sa nemal obmedzovať vekom. Najmä nie muž vo vašom postavení a s vašim príjmom. Mnohé ženy dnes dospievajú predčasne. Fyzicky aj mentálne. Niekedy môže mať aj dvadsiatka dušu štyridsiatničky. Ak si čosi odžila...

GEORGE Ak ju znásilnili polovojenské gerily... Alebo zažila v rodine vraždu zo cti... Alebo jej rodný dom zbombardovali pri leteckých náletoch... Alebo ak pochádza z Rwandy...

BORIS Máte pravdu. Už sa o tých dvadsiatkach radšej nebavme. Čo by ste povedali na zrelú sedemnástku? Tmavú, bohato vyvinutú, chrumkavú ako čerstvo opečený vykysnutý bochník chleba. Nedotknutého chleba, samozrejme...

GEORGE Tmavú a chrumkavú? Chodí do solária alebo ste ju mali s černoškou? Alebo s Rómkou? Bavíme sa o vašej dcére, predpokladám?

(Boris konečne uchmatne fľašu whisky a odstúpi od Georgea. Georgeovi sa počas Borisovho monológu zatočí hlava a pomaly sa zvezie na kolená.)

BORIS Ja chcem pre svoju dcéru len to najlepšie. Lustrujem každého, s kým sa stretáva. A keď treba, zasiahnem. Myslím si, že najlepší by bol pre ňu nejaký bohatý cudzinec. Kedysi som chcel, aby študovala v zahraničí, ale tam by